

STICHTING DORDRECHT-BAMENDA

PROJECT WAKKA

opvang- en trainingscentrum voor mentaal en fysiek beperkten

Contact: **Gonnie Walrecht * 0648 927 016 ***

*** gonniewalrecht@gmail.com ***

Uw gift verandert levens!

ING: 9191991 *Stichting Dordrecht – Bamenda o.v.v. WAKKA*

NIEUWSBRIEF JANUARI 2013

INHOUD:

1 VAN DE REDACTIE	blz. 2
2 VORDERINGEN	blz. 3
3 OP DE WENSENLIJST	blz. 3
4 UITGELICHT	blz. 4
<u>Bezoek aan het wakkacentrum in Bamenda</u>	
5 COLUMN: belevenis van Gonnie	blz. 6
6 AANDACHT VAN EN VOOR	blz. 8

VAN DE REDACTIE

De nieuwsbrief is deze keer helemaal gewijd aan het bezoek dat Gonnie eind oktober, samen met drie anderen, bracht aan Bamenda, de zusterstad van Dordrecht. Mee waren ook Joke en Jaap de Bloeme, die een basisschool geadopteerd hebben in Bamenda, welke zij via hun restaurant proberen te sponsoren. Diny Wolbrink was er voornamelijk bij om haar moeder en kind project te bezoeken. Gonnie was natuurlijk vooral gefocust op het wakkacentrum en alle nevenprojecten daarvan.

Alle projecten zijn onder de aandacht geweest en bezocht in deze veertien dagen, daarbij vooral gesteund door adviseurs en begeleiders uit Bamenda zowel als Dordrecht. Juist door de vele communicatie en werkbezoeken kan de vaart erin gehouden worden en worden de gelden zinvol besteed, zonder dat het onderweg ergens blijft steken.

Gonnie Walrecht en Betty Smit

VORDERINGEN

Bij het gebouw van het Wakkacentrum zijn de vorderingen goed zichtbaar. Van het tweede deel van het gebouw is het dak nu ook dicht, zodat er goed gebruik gemaakt kan worden van het ‘hemelwater’ dat wordt opgevangen in een 5000 liter tank. Vanuit de tank wordt het water opgepompt naar een reservoir wat waterdruk geeft voor de douches en de toiletten voor de kinderen. Het water wordt ook gebruikt voor de was en het schoonhouden van het gebouw. Mede hierdoor kunnen er meer kinderen meedoen aan het dagprogramma. Inmiddels zijn dat er dertien.

De moeders van de kinderen in het Wakkacentrum zijn verenigd in de WWU (Wakka Woman Union). Op de foto kunt u zien hoe Agnes, de voorzitter van de WWU, uitlegt aan Gonnie hoe zij met verschillende agrarische projecten de zorg voor de kinderen gaan bekostigen. Op dit moment wordt er hard gewerkt aan het kippenproject en zijn er twee ruimtes waar 400 kippen worden gehouden, aangeschaft met een microkrediet, die al de nodige eieren gelegd hebben. Ook de ‘voedseltuin’ is nu voor een gedeelte ingeplant. Een varkensproject en een textielafdeling zijn in voorbereiding.

OP DE WENSENLIJST

Wij zijn naarstig op zoek naar:

- Shampoo, tandenborstels en tandpasta.
- Niet vocht doorlatende moltons en onderlakens.
- Een nog goed werkende laptop.
- Materiaal voor training en/of ontwikkeling van de grove en fijne motoriek. Denk aan ballen, puzzels met grote stukjes enz.
- Mensen die bereid zijn om in het Wakkacentrum enige tijd de helpende hand te bieden bij het trainen van de kinderen (met een mentale en fysieke beperking) in zelfredzaamheid.

UITGELICHT

Mabon, een blanke koningin

Tijdens het werkbezoek aan haar project in Bamenda wordt Gonnie Walrecht verzocht naar het paleis van de koning van Bali-Nyonga te komen. Het enige wat zij weet is dat ze gekroond gaat worden. Ook Joke en Jaap de Bloeme, eigenaren van het hotel waar de koning en zijn gevolg bij hun bezoek aan Dordrecht te gast waren, hebben een uitnodiging gekregen, en ook ik mag als medereiziger van het werkbezoek bij de plechtigheid aanwezig zijn. Vol verwachting gaan wij, op zijn paasbest gekleed, richting paleis.

Koning Ganyonga III kent Gonnie al enkele jaren. Hij heeft ervaren dat zij zich altijd met hart en ziel inzet voor het Wakkaproject, het centrum voor meervoudig gehandicapte kinderen, in Bamenda. Voor al haar verdiensten wil hij nu "Mammy Gonnie" graag belonen door haar te kronen tot koningin, in het bijzijn van notabelen en andere genodigden.

De koning, gezeten op een troon in zijn heiligdom, wordt begroet met vijf klappen in de handen, terwijl we enigszins naar hem toe gebogen staan en "chiao" roepen. Daarna wisselt hij wat beleefdheden uit met de aanwezigen en houdt een speech over het belang van opvang en scholing van kinderen met een handicap. Er wordt instemmend "chiao" geroepen.

Dan is het tijd voor een lunch.

Weer terug naar het officiële gedeelte staan er twee koninginnen klaar. Zij verzoeken Gonnie mee te gaan naar een kleedruimte. Gedrieën komen ze stralend terug! In het midden Gonnie in een prachtig geborduurd traditioneel gewaad. Iedereen juicht; camera's flitsen. Dan komt het moment dat de koning Gonnie bij zich roept en haar beveelt voor hem te buigen. Hij legt zijn hand op haar rug, en richt zich ernstig en ingetogen tot

zijn voorvaderen. Dat duurt even... en daarna deelt hij plechtig mede dat Ginnie door deze inzegening als koningin in het koninkrijk der Nyonga's is opgenomen. Hij tilt haar arm omhoog en zegt dat zij Mabon genoemd zal worden. Dat betekent 'moeder'. Deze titel wordt maar aan enkelen toegekend. Voor velen is het dan ook een ontroerend moment, op de eerste plaats voor Ginnie zelf. Zeer onder de indruk spreekt zij een welgemeend dankwoord uit.

Ook de drie andere leden van de delegatie Nederlanders worden geëerd. Joke en Jaap de Bloeme krijgen hand geborduurde gewaden als dank voor de gastvrijheid in hotel De watertoren. Schitterend! Tot slot is er voor mij, als medereiziger een traditioneel hoofddekseel, wat ik zeer kan waarderen.

Diny Wolbrink

redactie.: Aansluitend op dit plechtige en emotionele gebeuren staat er een benefiet-voetbalwedstrijd van de veteranen gepland. Ginnie moet natuurlijk de aftrap geven. Nog gekleed in het prachtige officiële gewaad tilt ze voor dit gebeuren, praktisch als altijd, het gewaad een stukje omhoog en geeft de bal een ferme trap!

Grote schrik en dikke pech voor Wilson

Het liefst zetten we de nieuwsbrief vol met louter positieve berichten. Toch is het ook in Bamenda niet allemaal rozengeur en maneschijn en hebben we te maken met tegenslag en tegenwerking. Dat merkte Ngwa Wilson, de directeur bij het IYVF (Integrated Youth Volontair Foundation), toen hij op klaarlichte dag werd overvallen in zijn huis.

Gewapende mannen dringen zijn huis binnen terwijl het hele gezin (vader, moeder en drie kleine kinderen) aanwezig is. Het is de mannen menens! Het gezin wordt in een hoek gedreven en Wilson wordt zelfs bedreigd met

de dood! Helemaal in de war moeten zij toezien hoe de hele boel overhoop gehaald wordt. Geld is er niet te vinden. Spullen wel! Belangrijke spullen wel te verstaan, want de laptop, de telefoon en de camera die zij meenemen, zijn cruciaal voor de communicatie met Nederland. Gelukkig laten ze de mensen verder met rust, maar de schrik zit er goed in, en de puinhoop is gigantisch.

Is deze overval een toevalstreffer?

Wilson zelf blijft positief en vol energie voor zijn missie. Hij gaat er dan ook vanuit dat het goede zal overwinnen en wordt daarin gesteund door het feit dat er aan verschillende kanten hard wordt gewerkt aan vervanging voor de apparaten die hij nu moet missen.

Betty Smit

COLUMN: OVER KEULEN EN AKEN

Het is altijd weer een feest om naar Bamenda te gaan. De koffers zijn gepakt en gewogen. Iedereen mag 2 x 23 kilo, 10 kilo handbagage en een laptop meenemen. We benutten altijd elk grammetje en dat is wel passen en meten om vier personen, en de bijbehorende bagage in het busje te krijgen, dat ons in alle vroegte naar Brussel brengt. Met een rechtstreekse vlucht vliegen we naar Douala in Kameroen.

Op Afrikaanse luchthavens gaat het allemaal nog wat ingewikkelder dan op Europese luchthavens. Als eerste moeten we langs het gezondheidsloket. Een vaccinatie tegen gele koorts is verplicht en zonder een bewijs daarvan kom je het land niet in. Daarna komt de paspoortcontrole. Als ook die hobbel genomen is gaan we tussen het gedrang bij de bagageband staan. Hier is het extra druk, omdat buiten de eigenaren van de koffers ook nog

eens vele ‘behulpzame’ handen bereid zijn om het sjuwwerk van je over te nemen. Buiten dat het sowieso niet verstandig is om van deze diensten gebruik te maken, valt er bij ons vandaag ook nog eens niets te sjuwen. Eén kar met koffers is in het vliegtuig blijven staan. Voor we daar achter zijn, het vliegtuig weer open gemaakt en wij onze koffers hebben, is het twee uur later! Door al het geregeld vergeten we bijna nog geld te wisselen, wat een kleine ramp geweest zou zijn, omdat dit op andere plaatsen dan op het vliegveld vaak problemen geeft. Nu nog door de douane heen! We doen dat in ganzenpas, dicht achter elkaar aan. Mond dicht en blik op oneindig. We moeten er niet aan denken dat er koffers open moeten, want in dat geval zijn we zo weer twee uur verder. Buiten staan er twee auto’s op ons te wachten om ons naar het eerste logeeradres te brengen.

De volgende dag zijn we al weer vroeg op pad. Het is nu nog zo’n 500 km naar Bamenda over een weg vol kuilen en gaten. Langs de route wordt van alles te koop aangeboden: fruit, levensgrote champignons van wel 25 cm doorsnee, maar ook apen en leguanen. Grote en kleine kudden koeien zijn op weg naar de veemarkt in Douala, als de koeien tenminste onderweg al niet verkocht zijn.

We lunchen bij een restaurantje waar het vlees op een houtvuurtje voor ons wordt geroosterd en gaan dan snel weer door om voor het donker op bestemming te zijn, want in het donker wil je hier niet rijden. Aan het eind van de lange reis wacht ons, zoals altijd, een warm welkom.

Gonnie

AANDACHT VAN EN VOOR

Vele handen maken licht werk. Dank aan allen die ons geholpen hebben!

ALLE VASTE EN INCIDENTELE DONATEURS

INDIVIDUELE PERSONEN

EN

VERSCHILLENDE DIAKONIËN SCHOLEN EN STICHTINGEN

BEDRIJVEN EN INSTELLINGEN

Gemeente Dordrecht

IN WINKELCENTRUM STERRENBURG

geeft het Wakka-project 0,5 % van de waarde van de gespaarde kassabonnen (gemiddeld €100,- per maand) **SPAAR MET ONS MEE!**

Ook in Kameroen wordt er regelmatig actie ondernomen ten behoeve van het Wakka-project. Onlangs nog heeft de

VETERANENVOETBALFEDERATIE

besloten een serie benefietwedstrijden te organiseren, waarvan de eerste wedstrijd al is gespeeld tijdens het bezoek aan Bamenda.